

ACC. N:R M. 9205:1-4.

Landskap: Småland Upptecknat av: Olof Lomvingsson
Härad: Västbo Adress: Fack 28, Andersborg
Socken: Södra Annaryd Berättat av: Birgitta Lundström
Uppteckningsår: 1943 Född år 1853 i Stånds socken

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om räddare Olle Skammelsson: tel. 1-4

Omkring sjön Bolmen i Småland är en sägen om rummen byggt. Där lever sägen generation efter generation. Läschild lever en sägen om riddare Ebbe Skummelson. Jag har hört sägen berättas av min morfar: som i sin ungdom bjöds på Bolmestad Herrgård, vilken ligger vid Bolmen västra strand. Men när sägen skedde föreställs aldrig historien.

På västra sidan av Bolmen i södra Usmarids socken, fanns ett herrsäte som hette Tjörholm. Där bodde en gammal riddare, med hustru och en dotter Megnild, som var vida omkring känd för sin skönhet. Fjäre astnades ej: och till ~~ett~~ sid kom en vacker och skicklig riddare: Ebbe Skummelson. Han hade varit i främmande land och vunnit riddars titlen. Som gäst och ämnade han nu på Tjörholm. Ej länge dröjde det förrän ryktet spred sig, om förloving mellan honom och Megnild. Men riddare Ebbe ville vinna mera ära, — innan de gifte sig, — därför begav han sig bort och till främmande land.

ACC. NR. M. 9205: 2.

169
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Och var han inte kommen tillbaka efter sju år
var hans skolevade fri. Men svunna och den gamle
riddaren på Tinsholm dog, och fördas till graven. Och var
mer och detta ensam på gården. Ingen Elle föddes av
medan Magnhild gick där hemma och sågde. Modern
ridde henne till att gifva sig med en annan. Till
slut gick Magnhild med därpå, och sjuårsdagen efter
Elles avresa afod det bröllop på Tinsholm. Det var en
förtglädje stod som brögast; kom Bryttaren på eldig spring-
are upp mot gården. De krossen sig den ridande unna-
de hon var och gick hemma till miten: vilket var Elle.
Hon berättade att nu kom han förcent. I hastigt vrede-
mod drog han sitt svärd och högg en kvinans huvud.
Sedan rusade han in i bröllopsgården och med sitt svärd
dödade bruden och brudgummen. Efter sitt hemiska död
rusade han ut och irrade sedan i skogarna runt om-
kring. Till han självmant överlämnade sig i rättvisans
händer.

Lå' fick riddare Ebbe sin dom, vilken lød så:
Han skulle tillbringa ett dygn på varje utav sjön
Bolmen 365 öar. Ty det säges att det skall finnas så
många öar som året har dagar. Han han förflyttade sig
mellan dessa öar då han även var dagen i bogen, för
hålla inte historien. Men i alla fall kom den dag då
skuffet var antjänat. Han kom då i land invid Storgel-
stads kyrkby. Där drog han sig upp på höckullen, i en
gård över natten. På morgonen kom det en flicka ut
i ladugården för att mjölka. Medan hon mjölkade sjöng
hon en visa, diktrad om Ebbe Skummelron. Då vaknade
Ebbe av ringen och släpade sig fram till foderluckan och
sade till flickan: "en del är sandt och en del lögn". Förskräckt
svarede denna ur ladugården, för att ombåla vad hon hört
och sett. När folket hade kommit till platsen var
Ebbe utkommen på gården, där de samlade sig kring kom-
men. Då bad hon dem, att ~~de~~ de skulle föra henne
till kyrkogården. Vilket också skedd. Invid kyrkogårds-

muren låg en sten. På denna steg Ebbe upp inför folket, och så utropade han med blicken riktad mot himmelen "är jag värdig att vila i vigd jord så sker det". Då lönade hans böjon och föll av honom.

En mörkare fäst ju ej vila i vigd jord. Därför blev han begravd utanför kyrkogårdsmuren. På en plats där alla skulle gå fram. Så ingen vågick att gå på gravens kanten efter det Ebbe blev begravd remnade muren, men på dagen efter byggde folket upp den igen. Likväl natten därpå remnade den åter. Efteråt blev muren utvidgad så att Ebbes grav kom innanför på kyrkogården. Ty folket förstod att detta tecken, var den Eviges vitja. Det sägs att ännu utvisas en sten på Angelstadts kyrkogård: Ebbegrav.

Vidare säges det att Ebbe Thammstams böjon, blev omvända, till ströms kors. Dessa äro resten på Angelstadts kyrkas kyrka.